

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2022 წლის 6 მაისი

დისციპლინური საქმე №55/20
მოსამართლე -- -- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

-- -- 2020 წლის 30 ივნისის №55 საჩივრის საფუძველზე, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2020 წლის 30 აგვისტოს №55/20 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლეს საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2022 წლის 6 მაისის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი მიუთითებს მოსამართლის მიერ, საქმის განხილვის საპროცესო ვადის ბრალეულად დარღვევის თაობაზე.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2019 წლის 20 ნოემბერს -- --, -- --, -- --, -- -- და -- -- სარჩელით მიმართეს -- -- სასამართლოს, მოპასუხის -- -- მიმართ, 2019 წლის 25 სექტემბრის -- -- პარტნიორთა საერთო კრების ოქმის ბათილად ცნობის მოთხოვნით. მოსარჩელემ ასევე იშუამდგომლა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გატარების თაობაზე.

2019 წლის 21 ნოემბრის განჩინებით, მოსარჩელეთა შუამდგომლობა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გატარების თაობაზე დაკმაყოფილდა.

აღნიშნული განჩინება გასაჩივრდა, ხოლო საჩივარი 2020 წლის 20 იანვრის განჩინებით დაკმაყოფილდა და გაუქმდა საქმეზე გამოყენებული სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება.

2020 წლის 20 იანვრის განჩინება (საჩივრის დაკმაყოფილების შესახებ) გასაჩივრდა მოსარჩელეთა მიერ. აღნიშნული საჩივარი არ დაკმაყოფილდა და 2020 წლის 18 თებერვლის განჩინებით, დაუსაბუთებლობის მოტივით.

-- სააპელაციო სასამართლოს 2020 წლის 1 აპრილის განჩინებით -- -- სასამართლოს 2020 წლის 20 იანვრის განჩინება დარჩა უცვლელი.

2020 წლის 20 მაისს მოსარჩელის წარმომადგენელმა -- -- სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განცხადებით მიმართა სასამართლოს, რომელზეც 2020 წლის 20 მაისის განჩინებით დაუდგინდა ხარვეზი. ხოლო ხარვეზის აღმოფხვრის შემდგომ, 2020 წლის 22 მაისის განჩინებით, განმცხადებლის მოთხოვნა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გატარების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

აღნიშნული განჩინება გაასაჩივრა მოსარჩელის წარმომადგენელმა -- --. საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში.

2020 წლის 17 ივნისის განჩინებით საჩივარი არ დაკმაყოფილდა დაუსაბუთებლობის მოტივით.

საქმე ზემდგომ ინსტანციის სასამართლოში გადაიგზავნა 2020 წლის 3 ივლისს, ამ ეტაპისათვის საჩივრის განხილვა არ დასრულებულა.

მოპასუხემ შესაგებელი სასამართლოს წარუდგინა 2020 წლის 3 იანვარს.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2020 წლის 30 აგვისტოს დასკვნა:

-- -- 2020 წლის 30 ივნისის №44 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის ვ.ა. ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინური გადაცდომის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს „მოსამართლის მიერ საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითად დარღვევა.“

მოცემულ შემთხვევაში, საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლემ დაარღვია საქმის განხილვისათვის კანონით დადგენილი ვადები, ამდენად იმისათვის, რომ დადგინდეს მითითებული გარემოება, მნიშვნელოვანია სამართლებრივი შეფასება მივცეთ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს.

საქმის განხილვის ვადების გონივრულობა უნდა შეფასდეს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრაქტიკით დადგენილი კრიტერიუმების შესაბამისად, კერძოდ, ეს კრიტერიუმებია:

- 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (Katte Klitsche de la Grange v. Italy, §55; Papachelas v. Greece, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (H. V. United Kingdom, §72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (Humen v. Poland, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (Lupeni Greek Catholic Parish and others v. Romania, §150);
- 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (Koenig v. Germany, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (Acquaviva v. France, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას;

3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (Pafitis and others v. Greece, §93; Tierce and others v. San Marino, §31; Suermeli v. Germany, §129).

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (Frydender v. France, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (Koenig v. Germany, §98).

მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპების კომენტარების მიხედვით მოსამართლემ უნდა განახორციელოს სასამართლოში განსახილველად შემოსული საქმეების მიმდინარე კონტროლი და ზედამხედველობა, რათა შეამციროს ფუჭი ხარჯები, ზედმეტი დაგვიანება და გაჭიანურება. ასევე მნიშვნელოვანია განისაზღვროს კონკრეტული საქმის სირთულე, საქმეზე მოსამართლისა და მხარეთა მიერ განხორციელებული მოქმედებები, ჩატარებული სხდომები და სხვადასხვა საპროცესო ღონისძიებები.გამომდინარე იქიდან, რომ კონკრეტული მოსამართლე იხილავს სამოქალაქო ტიპის დავებს, ყურადღება უნდა მიექცეს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრულ საქმის განხილვის შესაბამის ვადებს.

გამომდინარე იქიდან, რომ მოსამართლე -- -- იხილავს სამოქალაქო სამართლის დავებს, ყურადღება უნდა მიექცეს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრულ საქმის განხილვის შესაბამის ვადებს.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. ამასთან, ამავე მუხლის მე-31 პუნქტის თანახმად, ამავე კოდექსის 184-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში სამოქალაქო საქმეები განიხილება მოპასუხისათვის გზავნილის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტის სასამართლოში წარდგენიდან ან მოპასუხისათვის გზავნილის საჯარო შეტყობინებით ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 დღისა, ხოლო განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეებზე განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 60 დღისა.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ მოპასუხემ შესაგებელი სასამართლოს წარუდგინა 2020 წლის 3 იანვარს, შესაბამისად კონკრეტული თარიღიდან უნდა მოხდეს საქმის განხილვისათვის კანონით განსაზღვრული ვადის ათვლა. ამ პერიოდის განმავლობაში მოსამართლემ იმსჯელა შუამდგომლობებზე და მიიღო რამდენიმე განჩინება (21.11.19; 06.01.20; 20.01.20; 10.02.20; 18.02.20; 20.05.20; 22.05.20; 05.06.20; 17.06.20).

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მოსამართლის წარმოებაში საქმე იხილება 7 თვის განმავლობაში. ასევე 2020 წლის 20 იანვრის განჩინების განხილვის მიზნით, საქმე ზემდგომ ინსტანციაში გადაგზავნილი იყო - 2020 წლის 21 თებერვლიდან - 2020 წლის 2 ივლისამდე, ხოლო 2020 წლის 17 ივნისის განჩინების განხილვის მიზნით, საქმე -- სააპელაციო სასამართლოში განსახილველად გადაიგზავნა - 2020 წლის 3 ივლისიდან და მისი განხილვა ამ დრომდე არ დასრულებულა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, პირველ ინსტანციაში საქმე იმყოფებოდა 1 თვისა და 17 დღის განმავლობაში. მოსამართლის მხრიდან საქმის განხილვის ვადა ამ ეტაპისათვის არ დარღვეულა, ხოლო საერთო ვადის გაჭიანურება გამოწვეულია იმ შუამდგომლობებზე მსჯელობით, რომლებიც მხარეთა მიერ იყო წარდგენილი.

ასევე გასათვალისწინებელია ქვეყანაში შექმნილი მდგომარეობა, რაც უკავშირდება ვირუსის გავრცელებას, პანდემიას და აქედან გამომდინარე ადმინისტრაციული ვადების დროებით შეჩერებას. მსოფლიოში შექმნილი ვითარების გამო, ქვეყანა დროებით გადავიდა დისტანციური მუშაობის რეჟიმზე, რაც თავისთავად გულისხმობდა სასამართლო სხდომების ჩატარებისგან თავის შეკავებას ვირუსის გავრცელების თავიდან აცილების მიზნით. ფაქტია, რომ აღნიშნულმა ფაქტორმაც გააჭიანურა საქმის განხილვის საპროცესო ვადები.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ (მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ შესაძლებელია მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა. შესაბამისად, 2022 წლის 6 მაისის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 10 წევრთაგან 9 ხმით), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

დისციპლინურ საქმეზე №55/20 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**